

Чл. 466. Въ извънредни случаи, кога се прѣдставятъ особни уважения за улекчаване участъта на подсѣдимото лице, позволява се на сѣда да ходатайствова прѣдъ Негово Царско Височество Князьтъ, чрѣзъ Министра на Правосѣдието, за смѣгчаване на наказанието въ размѣръ, който излѣзва изъ прѣдѣлитѣ на сѣдебната власть, или даже за помилване на подсѣдимий, който е въвлѣченъ въ прѣстѣпленieto по нещастно за него стечение на обстоятелствата.

Чл. 467. Освѣнъ разрѣшението на въпроситѣ за виновността и за наказанието, сѣдѣтъ прави постановления и за другитѣ послѣдствия на прѣстѣпленieto и на сѣдебното производство, като :

- 1) за отнѣтитѣ чрѣзъ прѣстѣпното дѣяние вещи;
- 2) за възнаграждението, загубитѣ, които сѣ станали на едната или на другата страна; и
- 3) за исплащане на сѣдебнитѣ разноски.

Чл. 468. Отнетитѣ чрѣзъ прѣстѣпни дѣяния вещи се възвръщатъ на ступанинѣтъ имъ, макаръ и да не е той прѣдѣвилъ никакъвъ искъ, но, вещитѣ, които служатъ за вещественни доказателства и които иматъ сѣщественно за дѣлото значение, връщатъ се слѣдъ като присѣдата вѣстѣи въ законна сила.

Забѣлѣжка. За отнети чрѣзъ прѣстѣпното дѣяние вещи на които притѣжателитѣ не сѣ извѣстни, прави се обявление въ „Държавния Вѣстникъ“. Ако въ течението на шестъ мѣсеци отъ обявленieto не се яви никой да заяви правата върху тѣхъ, тѣ се продаватъ на публиченъ търгъ и стойността имъ се влага въ държавното съкровище, гдѣто се пази въ продължение на три години и слѣдъ истичанието на този срокъ, оставатъ въ полза на държавата,